

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717212846
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5717212846.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Ivanou Stehlíkovou, v právnej veci žalobkyne: E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J. XXX/XX, XXX XX B., zastúpená občianskym združením Centrum správnej pomoci, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1 036 08 Martin, IČO: 51 472 236, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Plynárenská 1, 821 09 Bratislava, IČO: 31 819 702, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 147,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 147,20 eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

III. Žalobkyňi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Martin dňa 29.12.2017, sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplata sumy 147,20 eur. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 07.06.2016 uzavrela so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161759. Žiadala súd, aby zmluvu podrobil súdnej kontrole. Sumy 147,20 eur sa voči žalovanému domáhala titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovanému vzniklo na základe uvedenej úverovej zmluvy. Žalobkyňa poukázala na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorých vyplýva, že spotrebiteľská zmluva musí obsahovať údaje o výške, počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K týmto údajom sa spotrebiteľ nemá dopracovávať výpočtom a výkladom. Zmluva, ktorú uzavrie, musí byť jasná a zrozumiteľná. Pokiaľ tieto náležitosti splnené nie sú, je podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. úver bezúročný a bez poplatkov. Sporná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto je bezúročná a bez poplatkov. Podľa tejto zmluvy má veriteľ ako žalovaný nárok len na istinu vo výške 400 eur. Žalobkyňa mu zaplatila aj úroky vo výške 147,20 eur a tie predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Žalobkyňa poukázala na ust. § 107 Občianskeho zákonníka a uviedla, že v auguste 2017 sa dozvedela od R. Q.ť, člena z Centra správnej pomoci, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a úroky, ktoré žalobkyňa platila, platila bez právneho dôvodu. Žalobkyňa podala žalobu do dvoch rokov a to v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Žalobkyňa spĺňa trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, ale aj desaťročnú premlčaciu dobu v zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V

tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na viacero rozsudkov, predovšetkým Krajského súdu Prešov, ktorý viacerými rozhodnutiami priznal žalobcovi

10 ročnú premlčaciu dobu. Navyiac poukázala na skutočnosť, že vo veci nie je možné aplikovať rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, ktorý je určený len zákonodarcovi Slovenskej republiky a s ktorým sa viaceré sudy Slovenskej republiky nestotožnili.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 27.02.2018, z ktorého vyplynulo, že žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť v celom rozsahu. Súčasne požadoval priznať náhradu trov konania. Potvrdil, že so žalobkyňou uzavrel 07.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161759, na základe ktorej bol žalobkyňou poskytnutý úver vo výške 400 eur za celkový úrok vo výške 36,80 % z poskytnutej istiny, teda vo výške 147,20 eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému celkovo čiastku 547,20 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 45,60 eur, z čoho istina tvorila 73,10 % a úrok tvoril 26,90 % z každej jednotlivéj splátky. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá nasledujúca splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Odplata tvorila 36,80 % a ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v hodnote 84,95 %. V tomto vyjadrení žalovaný demonštroval, akým spôsobom bola vypočítaná RPMN pre daný spotrebiteľský úver a predložený výpočet odôvodnil tým, že je nutné vychádzať zo skutočnosti, že jednou z určujúcich skutočností je termín poskytnutia úveru, ktorý je podľa zmluvy stanovený na 5. Deň od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a preto je vo výpočte uvedený dátum 12.6.2016 ako deň poskytnutia úveru a nie dátum uzavretia zmluvy. Vo výpočte sú zásadným rozdielom odlišené termíny splátky, ktoré vychádzajú z ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzťah odplaty s výškou ročnej percentuálnej miery nákladov je priamo úmerný. Zákonodarca zásadným spôsobom určil maximálne prípustnú výšku odplaty, ktorá odráža situáciu na finančnom trhu, pričom odplatu, ktorá spĺňa takto určenú hranicu, nie je možné považovať za odplatu v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 1a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktoré ustanovuje maximálne prípustnú hranicu odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Maximálna prípustná hranica odplaty pre úver, ktorý bol poskytnutý danou zmluvou, je definovaná ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk. V tomto prípade je tiež nutné poukázať na ust. § 1 ods. 4 predmetného Nariadenia vlády, z ktorého vyplýva, že na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo-poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu zmluvy. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľské úvery nad 6 mesiacov a splatné do jedného roka predstavovala 19,26 % ročne, z čoho vyplýva, že dvojnásobok potom predstavuje 38,52 % ročne. Ak odplata veriteľa bola tvorená úrokom vo výške 36,80 % a žalovaný vyjadril odmenu percentuálnou hodnotou 36,80 %, tak je zrejmé, že dvojnásobok RPMN pre prvý štvrtrok 2016 pri úveroch nad 6 mesiacov a do 12 mesiacov, neprekročil o 1,72 % percentuálneho bodu.

3. Žalovaný sa ďalej vyjadril k termínu konečnej splatnosti a výške, počtu a termínom splátok, teda k náležitostiam, ktoré sú upravené v ust. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 07.06.2016. Žalovaný uviedol, že termín poslednej splátky úveru, teda konečná splatnosť úveru, je uvedený v čl. III. bod 2 ako 365. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti, to znamená 365 kalendárnych dní. Preto podľa jeho názoru zmluva obsahuje túto náležitosť. Navyiac poukázal, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne neustanovuje, akým spôsobom má byť termín konečnej splatnosti špecifikovaný, a preto neobstojí požiadavka špecifikovať termín konečnej splatnosti výhradne konkrétnym dátumom. 365.-ty deň po uzatvorení zmluvy je podľa názoru žalovaného presný, dostatočný a nemenný, jeho určenie nie je závislé od žiadnych ďalších súvislostí, či náhodilostí a preto je nutné konštatovať v zmysle ust. § 186 ods. 1 CSP, že 365 dní predstavuje jeden rok, čo nie je potrebné dokazovať. Poukázal tiež na skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava nevyhovuje článku 10 smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorý stanovuje požiadavky na náležitosti zmluvy o úvere, citoval z danej smernice a podrobne sa zaoberal názormi, ktoré vyjadril Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit c/a Klára Biroová. Žalovaný dal do pozornosti, že nie je potrebné v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať termín, resp. dátum každej jednotlivéj splátky úveru a to s poukazom na záver v bode 50 odôvodnenia tohto rozsudku, navyše vnútroštátna úprava sama o sebe taktiež neuvádza, akým spôsobom majú byť jednotlivé zložky splátok vyčíslené. K uvedenému žalovaný uviedol, že napadnutá zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádza percentuálne rozloženie jednotlivých častí splátok. Preto podľa jeho názoru posudzovaná zmluva jednoznačne spĺňa zákonnú náležitosť

aj v § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti teda s obhajobou v zmluve uvedeného termínu konečnej splatnosti úveru poukázal na viaceré rozhodnutia Krajských súdov v Trnave, Žiline a Prešove. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch bol novelizovaný zákonom č. 279/2017 Z. z. a to ust. § 9 ods. 2 písm. i) a poukázal na znenie dôvodovej správy k predmetnému zákonu. Žalovaný uviedol, že zastáva názor, že všeobecným súdom Slovenskej republiky vznikla povinnosť aplikácie komunitárneho práva, čo vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora z 09.03.1978 sp. zn. 106/77 (Simmenthal), z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby z vlastnej úradnej moci neuplatňuje každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom spoločenstva bez toho, aby musel najprv žiadať, alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou, alebo iným ústavným postupom a v tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL-ÚS 3/09-378 zo dňa 26.01.2011.

4. K uvedenému vyjadreniu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila podaním z 28.3.2018, z ktorého vyplynulo, že vyjadrenie žalovaného popiera v celom rozsahu s tým, že mesačná splátka sa nemusí rozlišovať na úroky, poplatky a istinu v zmluvách až od 01.05.2018 v súlade s novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch a poukázala na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré sa nestotožnili s rozsudkom Súdneho dvora C-42/15.

5. Rozsudkom zo dňa 20.06.2018, č. k. 10Csp/284/2017-147, Okresný súd Martin žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30.04.2019, č. k. 5Co/305/2018-234, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v uznesení uviedol, že § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd má za to, že tak explicitne presné ustanovenie akým je ust. § 9 ods. 1 písm. k) zákona 129/2010 Z. z. cez prizmu eurokomformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Odvolací súd zdôraznil, že výklad zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemôže narúšať všeobecné právne zásady najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu.

6. Pokiaľ sa týka RPMN odvolací súd uviedol, že ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. V dôsledku absencie dôležitých vyššie spomenutých údajov spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ide o neprijateľné zmluvné podmienky. Spomínaný zákon sankcionuje absenciu alebo nesprávne uvedenie týchto údajov bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru, v dôsledku čoho odvolací súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd nakoniec vyslovil právny názor, že ak zmluvná strana zaplatí viac, ako mala (v dôsledku vyhlásenia úveru za bezpoplatkový a bezúročný), ide nepochybne o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, čiže ak spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a spotrebiteľ uhradí veriteľovi sumu vyššiu, ako predstavuje poskytnutý úver, ide na strane veriteľa o bezdôvodné obohatenie, na ktoré nemá žiadny právny nárok. V zmysle úverovej zmluvy je istina vo výške 400 eur. Keďže je podľa názoru odvolacieho súdu úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, plnenie prijaté nad sumu 400 eur je plnením bez právneho dôvodu, ide teda o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí vydať.

7. V uvedenej právnej veci po doručení uznesenia odvolacieho súdu, zákonná sudkyňa Okresného súdu Martin JUDr. Mária Gazdačková požiadala o vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia veci. Následne všetci sudcovia Okresného súdu Martin (okrem predsedníčky súdu) boli uznesením zo dňa 18.06.2019, sp. zn. 1SprR/103/19 vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Uznesením zo dňa 18.06.2019, sp. zn. 1SprR/106/19 bola z prejednávania a rozhodovania tejto veci predsedníčka Okresného súdu Martin. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2019, sp. zn. 7NcC/6/2019 bola vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

8. Po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, súd prvej inštancie na prejednanie a rozhodnutie veci nariadil pojednávanie. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, keď žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na právnej argumentácii od počiatku sporu, až do dovolacieho konania. Na pojednávaní uviedol, že v zmluve je uvedená nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Tiež žalobkyňa preverovala úrokové miery poskytované bankami z času, kedy bola zmluva so žalobkyňou a žalovaným uzavretá, a to bolo v júni 2016, so splatnosťou do jedného roka, tak v tomto prípade spotrebiteľské úvery a ročná úroková sadza v nich bola uvádzaná na úrovni 7,88 %. Nebankovky si môžu uplatňovať dvojnásobnú úrokovú sadzbu, je to niečo cez 15 %. Pokiaľ sa týka nových obchodov, v júni 2016 boli na úrovni ročnej úrokovej sadzby 5,24 %, pri dvojnásobku je to niečo cez 10,5 % ročne. Preto v zmluve výška ročnej úrokovej sadzby je neprimerane vysoká v rozpore s dobrými mravmi. Ďalším dôvodom, pre ktorý je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov je tá skutočnosť, že v zmluve absentuje údaj o adrese, kde môže uplatniť spotrebiteľ reklamáciu alebo sťažnosť, ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka výšky počtu a termínov splátok, zástupca žalobkyne poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. V rámci dokazovania sa súd opätovne oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to najmä zmluvou o úvere č. 320161759 zo dňa 07.06.2016, listinnými dôkazmi preukazujúcimi splatenie úveru aj s úrokmi, dohodou o zrážkach zo mzdy, informáciami o finančnom a sprostredkovaní, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej RPMN poskytnutej veriteľom a protokol o zápočte v zmysle bodu 5 Obchodných podmienok, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise. Z týchto listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorú žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka podpísali 07.06.2016, súd zistil, že touto zmluvou žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 400 eur do 5 dní od uzatvorenia zmluvy. Úver je poskytovaný za celkový úrok vo výške 36,80 % istiny. Odplata predstavuje 36,80 % istiny za rok a RPMN úveru predstavuje 84,95 %. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z/ zákona je ku dňu podpisu zmluvy 25,87 % ročne. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona 07.06.2017. Termín poslednej splátky úveru, to znamená konečná splatnosť úveru, je 365. deň po uzatvorení zmluvy (článok 2 úverovej zmluvy). Úver bol poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet dlžníka uvedený v časti zmluvy nazvanej Žiadosť o prevod finančných prostriedkov. Žalobkyňa ako dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi, teda žalovanému, úverovú istinu vo výške 400 eur a úrok vo výške 147,20 eur, teda celkovú dlžnú čiastku na úhradu 547,20 eur. Tento úver sa zaviazala splatiť riadne a včas vrátane úroku v 12 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach po 45,60 eur, z čoho istina predstavovala 73,10 % a úrok predstavoval 26,90 % z každej jednotlivej splátky. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z článku III. vyplynulo, že strany sa dohodli na práve veriteľa od dlžníka žiadať vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške a v ďalších tam uvedených prípadoch a na tom, že mesačná splátka v sebe zahrňuje splátku istiny i úroku, pričom percentuálne vyjadrenie podielu z každej jednotlivej splátky je uvedené v článku II. tejto zmluvy. V prípade, že dlžník uhradí len časť splátky, bude jeho záväzok umorovaný tak, že uhradená suma bude použitá najprv na úhradu dlžnej istiny a potom úroku, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Rovnako v tomto článku bolo zakotvené právo dlžníka žiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a to bezplatne a kedykoľvek počas čerpania, počas trvania zmluvy o úvere. Tento článok obsahoval aj spôsob výpočtu RPMN, teda vysvetlivky rovnice na výpočet RPMN. Žalobkyňa dokladmi preukázala a medzi sporovými stranami nebola sporná tá skutočnosť, že skutočne

na úhradu úveru zaplatila 547,20 € a úver bol splatený skôr a to dňa 12.04.2017, čo vyplýva z príjmových pokladničných dokladov, výdavkových dokladov a splátkového kalendára. Zmluvné strany zabezpečili záväzok žalobkyne ako dlžníčky dohodou o zrážkach zo mzdy, spísanou na osobitnom formulári dňa 07.06.2016. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k týmto právnym záverom:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čas uzavretia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery

nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Postupujúc podľa uvedenej právnej úpravy a riadiac sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o úvere č. 320161759 dňa 07.06.2016, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 400 eur. V konaní tiež nebolo sporné, že žalobkyňa na tento úver žalovanému uhradila celkovo sumu 547,20 eur. Súd sa podrobne zaoberal charakterom záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretím zmluvy o úvere. Pri spotrebiteľskej zmluve spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatváraju dodávateľia s veľkým počtom za kazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmluvy a spotrebiteľ nemá možnosť ziadnym spôsobom zmeniť ich obsah, možno len prijať alebo odmietnuť. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch je aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ako už konštatoval odvolací súd, tieto údaje v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú, resp. sú duvedené nesprávne, preto je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súď preto žalobe ako dôvodne podanej vyhovel. Žalovaný ako dodávateľ poskytol žalobkyni úver vo výške 400 eur, ktorý úver vyhodnotil súd ako úver bez poplatkov a bez úrokov. Žalobkyňa žalovanému zaplatila na tento úver celkovo 547,20 eur. Titulom bezdôvodného obohatenia žalobkyňa požadovala od žalovaného sumu 147,20 eur. V rozsahu žalovanej sumy 147,20 eur jednoznačne došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Plnenie prijaté nad sumu 400 eur je plnením bez právneho dôvodu, ide teda o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí vydať.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalobkyňa bola v spore úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súď zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania, v ktorom bola plne úspešná žalobkyňa, preto jej súď priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.